

Notitie over intergenerationale interventies n.a.v. het ambivalentiemodel

Veel van de gangbare intergenerationale interventies, zoals ze in de databases “intergenerationeel werken” zijn beschreven, willen contact tot stand brengen tussen oud en jong. Mogelijke opbrengsten is dan het doorbreken van de stereotiepe beeldvorming, het bijstellen van negatieve attitudes en het verrijken van het generatiebewustzijn. “Elkaar ontmoeten in de wijk”, “gesprekken over heden, verleden en toekomst”, “samen (internationaal) vrijwilligerswerk doen” en ook “samen wonen” horen in deze categorie thuis.

Een aanzienlijk deel van de intergenerationale interventies haakt in op een zogenoemde kapitaalverschillen tussen de generaties (in cognitief, fysieke/ of sociaal opzicht). Senioren worden ingeschakeld voor het voorlezen op peuterspeelzalen, buitenschoolse activiteiten in het basisonderwijs, taalonderwijs aan migranten, opvoedingsondersteuning en klussen in de speeltuin. Jongeren voor huishoudelijke klussen en digitale ondersteuning ten gunste van stuntelige ouderen. Ook een initiatief als “adopteer een oma” is zo’n vorm van kapitaaloverheveling. Voor de ambivalenties die daarbij in het spel kunnen zijn, is echter maar zelden aandacht. Slechts een enkele keer wordt de mogelijkheid geopperd van een gesprek over conflicten, bijvoorbeeld aangaande het gebruik van de publieke ruimte. Het intergenerationale regime waarbinnen de interventies plaatsvinden, wordt doorgaans als vanzelfsprekendheid aanvaard.

Opvallend is dat de meeste projecten zich richten op de groepen die zich op het arbeidsproces voorbereiden – scholieren en studenten – of het juist al hebben verlaten. Volwassenen uit de midden generatie komen kennelijk niet voor deelname aan intergenerationale interventies in aanmerking. Opmerkelijk is ook dat de attitude en generationele positionering van de agoog – en de consequenties daarvan – nergens aan de orde komen; alsof die niet van invloed zouden zijn op het proces.

Ik ben slechts twee interventies tegengekomen die, althans op papier, de ruimte bieden voor reflectie op bestaande regimes en dialoog over mogelijke vernieuwingen. De eerste is de interventie “Groen en Grijs” zoals samengevat door Westerhof & Kuin (2010). De tweede het forum “Generaties in dialoog” zoals beschreven door Van Dijk (2010).

Dijk, P. van (2010). Het forum ‘Generaties in dialoog’. In P. van Dijk, H. Crul & G. Tielen (red). *De generatiecrisis. Kenmerken en kansen*. Amsterdam: SWP. p. 165-184.

Westerhof, G.J. & Kuin, Y. (2010). Groen en Grijs. Een interventie om het contact tussen jongeren en ouderen te verbeteren. In C. Bode & L. Consoli (red). *Oud en Jong. Verschillende generaties in Nederland*. Nijmegen: Valkhof Pers. p. 120-138.